

PLANÉTÁS CÉDULÁIM

Nyakszirtemen megül
fehér egeremet
inggallérom mögül
előhúzom mi várja
van hozzá iskolája
a jós érzékeny orr
planétát szimatol
tucatnyi cédulából
egyét fogára vesz
vajon jövőt keres
izgatott kérdezőnek
akihez planétám szól
mi a jövőndölés
takart orcáju vész
vagy bearanyozása
mit is sugall a mondat
oltárhoz tűzre kongat
holt nyelvű az a múlt
amiből nem tanult
s most függönyt leplet véli
rág ki neki egérfi
sorsot mindenkinek
pedig kikeresett
de nem a láthatatlan
illata csalogatta
bűbáj minden falatja
jelen idős alakban

Rákos Sándor

KENDŐT LENGET

végső szerepét el- s lejátssza
búcsút mond az öreg pojáca
rizsporos képű vén bohóc
kinék belseje csupa kóc
míg a fűrészport porolja
válláról ülepérről sorra
s a csörgősipkát elveti

a manézst ilyen szókkal illeti
„hölgyek urak majmok tigrisek
én most szépecskén elmegyek
árnyékom volt csak ami itt
kereste a közönség kegyeit
mostantól egy árnyékkal kevesebb
ilyen hiány nem mozdít hegyeket
kívánjatok nekem jó utat
sorakozzon föl a társulat”
kendőt lenget úgy köszön el ő
a hamarosan nagy útra kelő
s hogy valamit emlékül lásson
végigtekint a társaságon
veti szemét erre meg arra
ezüstsujtásos díszmagyarra
kócsagtollas fővege ódon
nem adná alább semmi módon
sumertól magát származtatja
ős-Gilgames a keresztapja
vérvonala garantált szkita
extra Hungariam non est vita
van olyan is ki borjúszájú
ingben keresi a vályút
nem hogy jószágot itatni
a néphez akar hú maradni
van azután néhány tökös
ügyeletes „trónörökös”
(tigrisünk róluk vehet példát
hogy’ ragadják torkon a prédát)
van ki ezeket lenézi
elefántcsont tornyát őrzi
(óh! cirkusz és óh! elefántjaink
csontotok tornya áhítatra int)
van kit a magasztalás éltet
van akit megront a dicséret
van Dummer Auguszt és Fekete Péter
van ki körül pezseg az éter
van trombitás de fűvése sóhaj
induló helyett altatódal
van ki lusta van ki serény
van ki éldel más kenyeren
és más fészken mint a kakukk
(vagy nézd a díszes kakadut
műsorainknak ő az éke
világ csodája világ szépe)
van kiben sziporkáz a szellem
van kiben felgyúl a kellem

van taszító undok alak
aki kaparja a falat
mérgében ha szobrot nem állhat
központjaként a társaságnak
(hiúsága eszménnyé szépül
mert pávaszámunk reá épül)
van szerény és van álszerény is
kire áll az osvátí tézis
a kérdés hogy „mire szerény ön?”
paradoxonul mindig jól jön
van oly okos komédiás
akinek árt a tanulás
mivelhog született zseni
és a publikum hisz neki
van bátor gyáva s gyáva hős
van ki a ráccsal ismerős
(mert oroszlánok ketrece
mindennapi munkahelye)
van ki bezárt van kit bezártak
van ki szégyene a családnak
van kinek dicsőség jutott
büszkék reá barátok rokonok
(nagy majmaink frakkját bugyogóját
kis majmaink körülrajongják)
van ki az Isten segedelmét hívja
nyaktörő mutatványaira
van ki ördöggel cimborál
kinek lelkén nyűg a morál
van ilyen olyan s amolyan
van ki látatlanul suhan
fejünk fölött mivel halott már
a mi manézsünk olyan mint a
perzsavásár sok csalafinta
látvány a semmi partján ködbe vész
(szemfényvesztőink tudnak egy s más
porondon felülmúlják egymást)
ha odanéz
a figyelmes szem belekápráz
de mire pillantana egyet
kiderül hogy csak csalfa képzet
és már el is tűnt az egész
kendőt lenget a vén bohóc
és a tűnő látvánnyal végül
ő maga is kilép a képből